

P. M. I.

104723

Angående fortrolig cirkulære fra føreren, av 3. januar 1936.

Jeg må advare mot iverksettelsen av de trufne bestemmelser av følgende grunner:

pkt.1) A sette sig som mål å erobre den politiske makt for N.S. lar si enda høre fordi hvert parti jo ønsker å erobre flertall for sine anskuelser. Men å bygge denne makterobring på en hemmelig organisasjon vil ikke føre frem. Intet parti har her i landet våget og intet bør våge å møte velgerne med en hemmelig organisasjon i ryggen. Før eller senere vil det bli bekjent at denne organisasjon eksisterer. Personlig har jeg eksempelvis aldri villet bli frimurer fordi det byr mig imot å innlate mig på noget jeg ikke har full klarhet over

Når det blir bekjent at denne organisasjon eksisterer, eller når man får mistanke herom, vil avisene sørge for at folk vil tro at N.S. er en revolusjonær fascistisk kamporganisasjon som vil ta makten ved et militærkup, og N.S.'s medlemstall vil etterhånden innskrenkes til dem som har dette mål, og som blindt vil følge sin fører. Det blir ikke mange.

pkt.2) Enda værre blir forholdet ved bestemmelsen i punkt 2 om troskapsløfte til N.S. og føreren.

Såvidt vites har dette løfte formen av en ed og går ut på i den høitideligste formen å love troskap mot ideen, bevegelsen og føreren.

Allerede denne form gjør det umulig ~~allerede~~ å avlegge løftet fordi troskap mot ideen kan bety utroskap mot føreren og omvendt. Intet voksent menneske vil overhodet innlate sig på å avlegge noe troskapsløfte til en fører. Man kan avlegge troskapsløfte til sin konge, men bare fordi han ikke er eneveldig og derfor ikke kan finne på å forlange hva som helst av sine undersåtter. Man kan avlegge troskapseden til sin konge fordi vi vet at han er bundet til å

II.

et fullt ferdig dekret i hodet av den aller største betydning for bevegelsens fremtid uten at spørsmålet på forhånd har været forelagt fylkesførerene og deres underavdelinger til uttalelse.

Jeg skal bl.a. minne om det påbud vi fikk om utdeling av særtrykket om etiopernes barbari med billedet av de avhugne hender - et særtrykk som vilde ha ødelagt enhver chance for å stille en stortingskandidat i Hordaland, hvis vi hadde utdelt det - hvad vi ikke gjorde, men hvad vi herefter blir forpliktet til å gjøre hvis det her omhandlede dekret skal bestå. I dette bestemmes også at ingen blir å benevne kampfeller hvis han ikke avlegger troskapsløftet, og ingen skal ha et tillidshverv uten å være kampfelle.

Da min samvittighet ikke tillater mig å avlegge noget sådant løfte følger herav at jeg må trekke mig tilbake fra mitt tillidshverv som lagsfører. Da jeg heller ikke i henhold til punkt gr. 2 specialister kan optre som taler eller debattant på N.S.'s vegne og der blir satt et mindreverdighetsstempel på mig som menig medlem følger herav at jeg overhodet intet kan gjøre for bevegelsen. Det samme vil være tilfellet med alle dem som tenker som mig.

Har egentlig N.S. råd til dette ? Vil det ikke snarere bety at Quisling ved dette dekret feller dødsdommen over sitt eget livsverk ?

Bergen den 5. februar 1936.

Schjöder Wiiksen.